

Csónakázás A Dunán

Ez a kép akkor készült, amikor a Marika lányom még nem volt. 1930-ban vagy 1931-ben, amikor még kijártam a Dunára. Ez az Oblath Jenő (balról), a Pali, utána az Andor -- ezek hárman testvérek. Utána vagyok én, mellettem a férjem, Hahn Imre. És ez a szülőanyámnak az öccse, a Miksa. Ez a kép valahol a Duna-parton készült, hogy pontosan hol, nem tudom. Lehet, hogy a Szentendrei-szigeten, ott sokszor voltunk. Az unokabátyáimmal gyakran összejöttünk. Mátyásfülde laktak ők is, közel volt a két ház, öt percre. Az unokabátyáim a férjem barátai voltak -- rokonok és barátok is. Szerettem őket nagyon, intelligens, művelt, olvasott emberek voltak. Érettségiztek. Akkor nagy szó volt, ha maturált valaki [lásd: érettségizettek aránya 1920 körül]. Ők még nem voltak akkor házasok. Sőt nagyon haragudtak a férjemre, mert ő volt az első ebből a társaságból itt a csónakban, aki nő. Csónakjuk volt, és volt közvetlenül az újpesti összekötő hídnál az első csónakház -- Magasházinak hívták a csónakház tulajdonosát --, ott bérelték a helyet a csónaknak. És ahogy kezdett jó idő lenni, mentek először lakkozni, rendbe tenni. Mikor már én is a társaságban voltam, mentünk rendbe hozni a csónakot, és minden hét végén szombaton fölmentek Vádra vagy Horányba, és én vonattal mentem vasárnap reggel utánuk, ugye akkor nem volt divat, hogy a menyasszony egy sátorban aludjon a vőlegényével. Aztán este meg haza. Ez volt minden hétvégén, amikor jó idő volt. Hogy pont ez a sport hogy jutott eszükbe, nem tudom, de a Jenő a Munkás Testedző Egyesületnek volt a tagja. A férjem is tagja volt ennek. Később aztán abbamaradt az evezés. Andor felesége nem volt kapható, úszni sem tudott, és nem is engedte volna, mert nagyon féltékeny volt. Aztán a Jenő meghalt 1936-ban. Az Oblath Jenő nekem is unokatestvérem, meg a férjemnek is. Nekem az anyám részéről, a Náci bácsinak, anyám testvérének a gyereke, és az Imrének is az anyja részéről, akinek a testvére, Lina néni lett a Náci bácsi felesége. Jenő 1903-ban született, és 33 éves korában vérmérgezést kapott, abba halt bele, nem volt még penicillin [A penicillint 1928-ban fedezte fel Fleming, de csak 1940-től tudták olyan mennyiségben előállítani, amely lehetővé tette a gyógyszerként való felhasználást -- A szerk.]. Érettségizett és tisztviselő volt, de nagyon sokáig állás nélkül volt. És mikor építkeztek Mátyásfülde 1930-ban vagy 1931-ben, ő volt az építésvezető. Nőtlen volt, és otthon lakott. Az Oblath Andor volt a Náci bácsi

legidősebb fia. Ő 1901-ben született. Tisztviselő volt, azt nem tudom hogy hol, de ő már nős volt. 1933-ban vagy 1934-ben nősülhetett, a fiuk, Péter 1935-ben született, és szintén kint él Ausztráliában. Pesten éltek, azt hiszem, a Tűzoltó utcában, de mikor a ház már fölépült, akkor ők is Mátyásföldön. Volt egy manzárdszoba, és a fiatalok meg a kisfiuk fönt laktak a manzárdban. Andor 1945-ben halt meg tífuszban, állítólag tífusztól. Mikor én hazajöttem, már nem élt. Pali, a Náci bácsi legfiatalabb fia még él Ausztráliában. A Pali megnősült itten, és a feleségének volt valamilyen varrodája, és ruhaüzlete is volt. A Pali a BESZKART-nál dolgozott. És volt valami, hogy nem fizetett biztosítási díjat, valami büntetése lett volna, és nem tudom, hogy, de a Klári, a felesége kiszökött Magyarországról, és elment Izraelbe [akkor még: Palesztina]. És később a Pali utánament valahogy, azt hiszem, ő már hivatalosan tudott menni. Kint Izraelben sofőr volt. Ez a háború előtt volt. Aztán Izraelből átmentek Ausztráliába. Hogy pontosan mikor mentek át, azt nem tudom, de az már 1957 után volt, mert a testvérem 1957-ben ment el, és akkor még a Paliék Izraelben éltek. Ausztráliában már nem dolgozott a Pali. Idén [2003-ban] lesz 95 éves. A felesége meghalt már régen.